

і завдань, недопущення неналежної поведінки, забезпечення якісного обслуговування споживачів та надання фармацевтичної допомоги, що в сукупності забезпечує досягнення цілей і завдань функціонування та розвитку аптеки.

Висновки. Таким чином, мотивація труда фармацевтів – найважливіший фактор результативності роботи, що становить основу трудового потенціалу працівника, тобто всієї сукупності властивостей, які впливають на трудову діяльність.

ДОСЛІДЖЕННЯ СИНДРОМУ «ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ» ПРАЦІВНИКІВ АПТЕЧНИХ ЗАКЛАДІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Ціко М. М.

Науковий керівник: Гавриш Н. Б.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

socpharm@nuph.edu.ua

Вступ. Професійна діяльність фармацевтичних працівників, що спрямована на забезпечення населення якісною фармацевтичною допомогою і створення в аптечних закладах атмосфери людиноцентричності, пов'язана із ситуаціями великого емоційного напруження, що збільшує ризик виникнення синдрому «професійного вигорання». Актуалізацію питання психоемоційного здоров'я персоналу аптек загострюють сучасні реалії роботи в умовах воєнного стану.

Мета дослідження. На основі проведеного аналізу джерел інформації визначити симптоми, характерні для синдрому вигорання, фактори, що впливають на виникнення синдрому «професійного вигорання» у працівників аптечних закладів у сучасних умовах.

Матеріали та методи. У дослідженні використано узагальнення даних наукової літератури, контент-аналіз, аналітичний та інші методи теоретичних досліджень.

Результати дослідження. Наслідки професійного вигорання працівників в аптечних закладах мають особливе значення, оскільки можуть знижувати якість надання фармацевтичної допомоги і нести загрозу здоров'ю не лише пацієнтів, а також призводити до погіршення стану здоров'я самих фахівців або їх звільнення.

На основі аналізу наукової літератури та різних підходів до трактування терміну встановлено, що «професійне вигорання» – це несприятлива реакція особистості на стрес, який вона отримала у процесі здійснення професійної діяльності, що містить психофізіологічні та поведінкові компоненти. Синдром емоційного вигорання працівників аптечних закладів є формою професійної хвороби, яка не тільки назавжди руйнує професійну діяльність людини, а й сприяє розвитку в неї різних психосоматичних захворювань.

Синдром «вигорання» фармацевтичних працівників, що надають в умовах воєнного часу фармацевтичну допомогу, викликаний низкою специфічних особливостей їхньої діяльності. Серед них – високе робоче навантаження; особлива відповідальність за життя і здоров'я пацієнтів; велике емоційне напруження та когнітивна складність міжособистісної взаємодії, заробітна плата, яка не відповідає ступеню їхньої соціальної відповідальності, що викликає почуття незадоволеності своєю професією.

Нами встановлено, що до найбільш поширених факторів «емоційного вигорання» відносяться зовнішні чинники, що характеризують особливості професійної діяльності, та внутрішні чинники, що стосуються індивідуальних характеристик саме професіоналів.

В науковій літературі виокремлюють п'ять ключових груп симптомів, характерних для синдрому «вигорання»: поведінкові симптоми (ігнорування деяких аспектів роботи і своїх обов'язків, зниження темпу роботи і зменшення її продуктивності, втрата прагнення проявляти емпатію, прагнення збільшення вживання психоактивних речовин); емоційні симптоми (зниження настрою, втома, відчуття безнадійності, депресія, втрата професійних перспектив); інтелектуальні симптоми (наполегливі думки про звільнення; неспроможність концентрувати увагу, ригідність мислення); фізичні симптоми (порушення сну, болі різної локалізації, захворювання шкіри, підвищене сприйняття інфекційних захворювань, втома).

Дослідження проявів синдрому «професійного вигорання» є дуже важливим, а вивчення причин цього явища, створення умов для профілактики забезпечить стабільність колективу в аптечних закладах.

Стресостійкість можна визначити як важливу складову, що забезпечує процес праці в емоційноскладних особливих умовах, зокрема у військових, які значно посилюють відповідальність вибору тих чи інших дій фахівцем. Формування стресостійкості необхідно забезпечувати через спрямовані впливи як на себе, так і на співробітників з метою розвитку складових процесу саморегуляції, що сприяють підвищенню резистентності фахівця до особливих умов діяльності.

Висновки. Підсумовуючи викладене вище можна зазначити, що в умовах війни надважливою є профілактика професійного вигорання, стимуляція стресостійкої поведінки фахівців у виробничих умовах, яка повинна здійснюватися превентивно в кожному аптечному закладі.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПРОФІЛАКТИКИ ТА ФАРМАКОТЕРАПІЇ РАКУ ШИЙКИ МАТКИ

Шабрацька Д. Е.

Науковий керівник: Корж Ю. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

socpharm@nuph.edu.ua

Вступ. Рак шийки матки (РШМ) є четвертим за поширеністю видом раку серед жінок у всьому світі. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), у 2020 році зареєстровано 604 тисячі нових випадків захворювання та 342 тисячі випадків смерті від нього.

Роль вірусу папіломи людини (ВПЛ) у розвитку РШМ доведена та загальновідома. Так, 2006 р. за відкриття ролі ВПЛ у розвитку РШМ присуджено Нобелівську премію з медицини і фізіології вченому Харальду цур Хаузену. Незважаючи на це, щорічно відзначається зростання показників захворюваності на РШМ. Специфічні методи противірусного лікування ВПЛ не розроблені, єдиним дієвим способом попередження розвитку РШМ та інших асоційованих із ним захворювань є вакцинація.

Метою дослідження. Аналіз сучасних аспектів профілактики та лікування РШМ.